

- 3) Technikum Przemysłu Cementowego Nr 1 w Opolu, ul. Gosłowiecka 22,
- 4) Technikum Przemysłu Cementowego Nr 2 w Opolu, ul. A. Struga 16a,
- 5) Technikum Ceramiczne w Warszawie, ul. Hoża 88,
- 6) Technikum Przemysłu Ceramicznego w Bolkowiu, ul. Niepodległości 17, pow. jaworski,
- 7) Technikum Przemysłu Ceramicznego w Szczawnie-Zdroju k. Wałbrzycha, ul. Kolejowa 2,
- 8) Technikum Przemysłu Szklarskiego w Wołominie k. Warszawy, ul. Armii Czerwonej 85,
- 9) Technikum Skalno-Kamieniarskie w Krakowie, ul. Mickiewicza 51,
- 10) Technikum Ceramiki Budowlanej dla Robotników Wysuniętych w Krotoszynie, ul. Mickiewicza,
- 11) Zasadniczą Szkołę Cementową w Grodźcu k. Sosnowca, ul. Kołłątaja 65,
- 12) Zasadniczą Szkołę Cementową w Szczakowej, ul. Pieczysta 402, pow. chrzanowski,
- 13) Zasadniczą Szkołę Cementową w Opolu, ul. A. Struga 16,
- 14) Zasadniczą Szkołę Cementową w Rejowcu Lubelskim 2, pow. chełmski,
- 15) Zasadniczą Szkołę Ceramiczną w Ćmielowie, ul. Kościelna 25, woj. kieleckie,
- 16) Zasadniczą Szkołę Przemysłu Ceramicznego w Bolkowiu, ul. Niepodległości 17, pow. jaworski,
- 17) Zasadniczą Szkołę Przemysłu Ceramicznego w Ziębicach, ul. Zamkowa 31, woj. wrocławskie,
- 18) Zasadniczą Szkołę Przemysłu Ceramicznego w Jedlinie-Zdroju k. Wałbrzycha, ul. Dworcowa 6,
- 19) Zasadniczą Szkołę Szklarską w Zawierciu, ul. Sądowa 8,
- 20) Zasadniczą Szkołę Szklarską w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Dąbrowskiego 13.
- 21) Zasadniczą Szkołę Przemysłu Szklarskiego w Szczytnie Śląskim, ul. Sienkiewicza 2, woj. wrocławskie,
- 22) Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Krotoszynie, ul. Mickiewicza 11,
- 23) Zasadniczą Szkołę Przemysłu Kamieniarskiego w Jaworze, ul. Wrocławska 29, woj. wrocławskie.

§ 2. Przekazanie i przejęcie szkół wymienionych w § 1 nastąpi z dniem 1 lutego 1953 r. na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, sporządzonego przez Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych i Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Przemysłu Lekkiego według stanu na dzień 31 grudnia 1952 r., bez potrzeby sporządzania spisów z natury.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Dworakowski*

735

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 kwietnia 1953 r.

w sprawie zlecenia przez Polski Komitet Normalizacyjny opracowania norm i wynagradzania za te prace.

Na podstawie § 3 pkt 4 lit. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z pkt VI ust. 2 uchwały nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134 i Nr A-42, poz. 523) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) może zlecać opracowanie i opiniowanie konkretnych projektów norm określonej osobie lub osobom (zespołom roboczym) na podstawie umowy o dzieło.

§ 2. Zlecenie opracowania projektu normy w myśl § 1 może nastąpić jedynie w przypadku, gdy prace nie wchodzi do zakresu obowiązków służbowych pracowników PKN.

§ 3. 1. Opinie co do opracowanych projektów norm powinny być w zasadzie uzyskiwane nieodpłatnie w drodze ankietowania lub konferencji oficjalnych przedstawicieli stron zainteresowanych.

2. W przypadkach, w których konieczne jest uzyskanie dodatkowych opinii fachowców i znawców zagadnienia, a nie jest to możliwe w trybie określonym w ust. 1 — PKN może zlecać opiniowanie konkretnych projektów norm jednemu lub dwóm wybitnym fachowcom i znawcom zagadnienia.

§ 4. Zlecenia prac, o których mowa w § 1, dokonuje Prezes PKN.

§ 5. 1. Zespoły robocze, o których mowa w § 1, mogą składać się z 2 — 5 osób.

2. W skład zespołów powinni wchodzić, stosownie do potrzeb, przedstawiciele producentów, użytkowników, świata nauki oraz wybitni znawcy zagadnienia.

§ 6. Wzór umowy o dzieło, zawierający zasady dokonywania wypłat i zaliczkowania wynagrodzenia za prace, o których mowa w § 1, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. 1. Wynagrodzenie za prace, o których mowa w § 1, oblicza się:

- 1) za opracowanie konkretnych projektów norm — od ilości stron opracowanego projektu;
- 2) za opiniowanie — od ilości stron opiniowanego projektu.

2. Za podstawę wynagrodzenia należy przyjmować najwyższą stawkę przewidzianą w lp. 14 tabeli honorariów autorskich, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały nr 419 Prezydium Rządu z dnia 2 czerwca 1951 r. w sprawie wysokości wynagrodzeń autorskich i zasad zawierania umów o wydanie książek (Monitor Polski Nr A-56, poz. 740), pomnożoną:

- 1) dla opracowań normalizacyjnych — przez współczynnik 0,6 do 5,0;

2) dla prac opiniodawczych — przez współczynnik 0,2 do 0,9 —

w zależności od doniosłości zagadnienia i trudności opracowania.

3. O zastosowaniu w konkretnych przypadkach współczynnika, o którym mowa w ust. 2, decyduje Preces PKN w oparciu o zasady uzgodnione z Ministerstwem Finansów.

§ 8. 1. PKN obowiązany jest przeprowadzać kontrolę wykonania zleconych prac i dopilnowywać terminowości ich wykonania.

2. Prezes PKN składa Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (za pośrednictwem Departamentu Techniki) kwartalne sprawozdania z przebiegu wykonania zleconych prac.

§ 9. Członkowi zespołu, jednoosobowemu referentowi projektu oraz opiniodawcy wezwanemu do złożenia ustnych wyjaśnień lub wzięcia udziału w konferencji dotyczącej opracowanego lub opiniowanego przez niego projektu normy PKN zwraca koszty przejazdu i diety, zgodnie z przepisami obowiązującymi przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 maja 1952 r. w sprawie zlecenia przez Polski Komitet Normalizacyjny opracowania norm i wynagradzania za te prace (Monitor Polski Nr A-54, poz. 802).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

736

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 maja 1953 r.

w sprawie trybu finansowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji lat przyszłych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez dokumentację projektowo-kosztorysową inwestycji lat przyszłych należy rozumieć dokumentację projektowo-kosztorysową dotyczącą inwestycji dotychczas nie rozpoczętych, których rozpoczęcie przewidziane jest w latach najbliższych.

2. Dokumentacja określona w ust. 1 podlega finansowaniu ze środków inwestycyjnych przewidzianych w planie tego roku, w którym jest sporządzona.

§ 2. Umowy o wykonanie dokumentacji inwestycyjnej lat przyszłych zawiera w zasadzie inwestor naczelny. Inwestor naczelny może upoważnić do zawarcia umowy przyszłego inwestora bezpośredniego. Środki potrzebne na sfinansowanie umowy inwestor naczelny zabezpiecza w formie akredytywy, wystawionej na oddział banku specjalnego, właściwego dla przyszłego inwestora. W tych przypadkach faktury są akceptowane przez przyszłego inwestora i pokrywane w ciężar akredytywy.

§ 3. 1. Warunkiem finansowania dokumentacji lat przyszłych jest:

- 1) posiadanie przez inwestora naczelnego odpowiedniego tytułu w planie inwestycyjnym pod nazwą „dokumentacja inwestycyjna lat przyszłych”,
- 2) zawarcie przez inwestora naczelnego lub przyszłego inwestora bezpośredniego umowy z biurem projektowym lub innym uprawnionym wykonawcą na całość wykonywanej dokumentacji, z ustaleniem zakresu prac i kosztów tej części dokumentacji, która

ma być sporządzona do końca roku kalendarzowego, i potwierdzenie umowy przez bank specjalny,

3) zapewnienie środków w planie pokrycia finansowego inwestycji.

2. Banki specjalne przed potwierdzeniem umów sprawdzają:

- 1) czy zakres dokumentacji, objęty umową, jest zgodny z zatwierdzonym tytułem inwestycyjnym lub treścią akredytywy;
- 2) czy roczny zakres umów nie przekracza rocznej sumy, przewidzianej w tytule inwestycyjnym na opracowanie dokumentacji inwestycyjnej lat przyszłych, lub czy środki potrzebne na sfinansowanie umowy zostały zabezpieczone w formie akredytywy w sposób ustalony w § 2;
- 3) czy umowa jest zawarta zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie umów o sporządzenie dokumentacji dla inwestycji.

§ 4. 1. Dokumentacja inwestycyjna lat przyszłych, wykonana na podstawie umowy zawartej przez inwestora naczelnego, podlega przekazaniu w trybie nieodpłatnym właściwemu inwestorowi bezpośredniemu po włączeniu danej inwestycji do planu inwestycyjnego. Po przekazaniu dokumentacji wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy przechodzą na inwestora bezpośredniego.

2. Wartość wykonanej i przekazanej dokumentacji podlega wykazaniu we wniosku inwestycyjnym, obejmującym planowane zadanie inwestycyjne, jako nakłady sfinansowane przed danym rokiem inwestycyjnym.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: T. Dietrich